GAZETA LWOWSKA.

Sobota | Nr. 136. | 15. listopada 1834.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Ze Lwowa. —

Z próby tańców, danéj we Lwowie na dochód dotkniętych w Galicyi lata przeszłego pożarem, i z koncertu wokalnego i instrumentalnego, wyprawionego w tym samym celu dnia 14. października r. b. pod kierunkiem pana W. A. Mozarta, wpłynęło czystego dochodu 519 zr. 24 kr. m. k.

C. k. rząd krajowy, oddając tę summę na cel przeznaczony, a mianowicie na wsparcie pogorzałych ojców rodzin w Leżajsku, Dembicy i Rymanowie, poczytuje sobie za przyjemny obowiązek, oświadczyć publicznie swoję wdzięczność osobom, które się do tego dobroczynnego dzieła czynem przyłożyły.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Brazylija.

Oto jest główna treść dekretu względem zaprowadzenia prowincyjnego ustawodawstwa: Izba deputowanych, jako należycie upoważniona do reformy konstytucyi cesarstwa, stosownie do przepisów ustawy z dnia 12. października 1832, uchwaliła następujące odmiany i dodatki, które po zaszłém dodaniu do rzeczonéj konstytucyi powinny być uroczyście ogłoszone. Art. 1. Prawo artykułem 71 konstytucyi uznane i zaręczone, będzie wykonywane przez izby obwodów i przez zgromadzenia (*Assembleas*), które, wstępując w miejsce powszechnych rad (*Conselhos Geraes*), powinny być zaprowadzone we wszystkich prowincyjach pod nazwą: Zgromadzenia prowincyjne. Art. 2. Każde ze zgromadzeń prowincyjnych składać się powinno: z 36 członków w prowincyjach Pernambuco, Bahia, Rio de Janeiro, Minas i S. Paulo, a z 28 w prowincyjach Para, Maranhao, Ceara, Paraiba, Alagoas i Rio Grande do Sul, a ze 20 we wszystkich innych. Liczby te mogą być zmienione powszechną ustawą. Art. 3. Powszechna ustawodawcza władza może zawyrokować utworzenie drugiéj ustawodawczéj izby dla jednéj prowincyi na żądanie jéj zgromadzenia, i ta druga izba może trwać dłużéj, niżeli piérwsza. Art. 4. Wybór do tych zgromadzeń odbywa się tym samym sposobem, jak wybór deputowanych do powszechnego ustawodawczego zgromadzenia, i przez tych samych wyborców; atoli każde prowincyjne ustawodawstwo powinno tylko dwa lata trwać, wszelako członkowie jednego mogą znowu być do następnego wybrani..... Art. 7. Każdego roku będzie posiedzenie, które trwa dwa miesiące i może być odroczone, gdy prezydent prowincyi uważa to za rzecz stosowną... Art. 10. Pomienione zgromadzenia mają prawo, w sposobie ustawodawczym wyrokować: 1) Względem cywilnego, sądowniczego i kościelnego podziału prowincyi a nawet względem zmiany ich stolic ze stosowniéjszém miejscem. 2) Względem publicznego oświécenia i właściwych środków do onegoż wspiérania, wyjąwszy fakultety lekarskie, odczyty prawnicze w akademijach, na teraz istniejące, i inne instytuta oświécenia, które na przyszłość powszechnémi ustawy będą zaprowadzone. 3) Względem przypadków i form, w których wywłaszczenie z majątku na korzyść municypalną lub prowincyi może miéć miéjsce. 4) Względem policyi municypalnéj i administracyi po uprzednich wnioskach rad miejskich. 5) Względem ustanowienia wydatków municypalnych i prowincyjnych, i potrzebnych na to podatków, jak dalece takowe nie szkodzą powszechnym podatkom kraju. Rady miejskie mogą proponować środki na opędzenie wydatków dla ich obwodów gminnych. 6) Względem podziału podatków stałych przez władze gminne prowincyi, i administracyi (*fiscalizaçao*) urzędu publicznych prowincyjnych i municypalnych dochodów, jakoteż względem rachunków dochodu i wydatku. Wydatki prowincyjne będą oznaczone podług budżetu prezydenta prowincyi, a wydatki municypalne podług budżetu właściwych rad miejskich. 7) Względem zaprowadzenia i zniesienia urzędów municypalnych i prowincyjnych i oznaczenia ich płacy. Urzędy municypalne i prowincyjne są wszystkie te, które istnieją w gminach i prowincyjach, wyjąwszy te, które się ściągają do poboru i administracyi powszechnych dochodów, administracyi wojskowéj i marynarki, miéjsc prezydenta pro-

wincyi, biskupa, członków trybunału i wyższych sądów (*Relaçoes e Tribunaes superiores*) i urzędników, ustanowionych w fakultetach lekarskich do powszechnych i prawniczych odczytów i w akademijach, stosownie do zasad, w §. 2. tego artykułu oznaczonych. 8) Względem publicznych budowli, dróg i żeglugi wewnętrznéj dotyczącéj się prowincyi, jeźli to nie należy do powszechnéj administracyi kraju. 9) Względem budowy więzień, domów roboty i poprawy, i onych administracyi. 10) Względem budowy dla publicznego wsparcia, klasztorów i towarzystw politycznych lub religijnych wszelkiego rodzaju. 11) Względem wypadków i form, w których prezydenci prowincyj mogą urzędników prowincyjnych mianować, w urzędzie zawieszać, a nawet od onegoż oddalać. 12) Wspólnie z powszechném zgromadzeniem i rządem starać się o sporządzenie statystyki prowincyjnéj, katechizowanie i obyczajowe wykształcenie krajowców, i o zaprowadzenie osad. 13) Rozstrzygać, gdyby prezydent prowincyi miał być oskarzony i osądzony, czyli rzecz ma się ciągnąć i on w wykonywaniu swoich obowiązków powinien być zawieszony, w przypadkach, gdzie wedle ustaw, byłby powód do suspensyi. 14) Zalecić suspensyją lub oddalenie osób urzędowych, pociągnionych do odpowiedzialności, gdy takowe były słuchane i dany będzie onym czas do obrony. 15) Czuwać nad zachowaniem konstytucyi i ustaw w swojéj prowincyi, i powszechnemu zgromadzeniu jakoteż rządowi czynić przedstawienia przeciwko ustawom innych prowincyj, któreby ich prawa nadwerężały... Art. 13. Ustawy i uchwały prawodawczych zgromadzeń prowincyjnych, względem przedmiotów w art. 10. i 11. oznaczonych, posełane będą prezydentowi prowincyj, do którego należy je zatwierdzić. Wyjęte są ustawy i uchwały względem przedmiotów, namienionych w paragrafach 4, 5 i 6 arty. 10, dotyczących się dochodów i wydatków municypalnych, które w §. 7. względem tego, co się dotycze urzędów municypalnych, i względem uchwał, namienionych w §§. 1, 6, 7 i 9 artykułu 11go, które zawyrokowane będą przez zgromadzenia, niezawiśle od sankcyi prezydenta... Artykuł 15. Jeźli prezydent sądzi, iż potrzeba mu odmówić sankcyi, natenczas projekt oddany będzie pod nowe rozpoznanie; i gdy zostanie przyjęty przez dwie trzecie części głosów członków zgromadzenia tak, jak jest, lub odmieniony w myśli powodów, przez prezydenta przytoczonych, posłany będzie znowu do prezydenta prowincyi, który go ma zatwierdzić. Jeźli nie będzie przyjęty, tedy nie może być na tém posiedzeniu na nowo wnoszony. Art. 16. Jednakże, gdyby prezydent zaprzeczał sankcyi w mniemaniu, że ten projekt nadweręża prawa jakiéj innéj prowincyi, lub traktaty, z obcémi mocarstwy zawarte, a prowincyjne zgromadzenie z swojemi dwoma trzeciémi częściami ich głosów przeciwnego było zdania, natenczas projekt ten powinien być z powodami, przez prezydenta przytoczonémi, przesłany powszechnemu rządowi i zgromadzeniu, aby takowe ostatecznie rozstrzygło... Art. 21. Członkowie zgromadzeń prowincyjnych nie mogą być ścigani dla zdań, jakie wynurzają w wykonaniu swoich obowiązków... Art. 26. Jeźli cesarz nie ma krewnego, któryby łączył w sobie przymioty, oznaczone w art. 122 konstytucyi, tedy państwo podczas jego małoletności powinno być rządzone tymczasowie przez rejenta, wybiéranego co cztéry lata, i wybór ten powinien być w tym względzie co cztéry lata odnawiany. Art. 27. Wybór ten odbywać się powinien przez wyborców właściwego ustawodawstwa, którzy, zgromadzeni w swoich kolegijach, głosują w tajnych rogach za dwóch brazylijskich obywateli, z których jeden powinien być urodzony nie w téj prowincyi, do których kolegija należą, i z których żaden nie może być unarodowionym Brazylijczykiem. Gdy głosowanie za dobre jest uznane, będą sporządzone trzy akta jednéj treści, które zawiérać powinny imiona wszystkich wybranych i dokładną liczbę głosów, które każdy z nich otrzymał. Gdy akta te przez wyborców podpisane i zapieczętowane zostaną, posłane będą jeden do rady stanu, do którego kolegijum należy, drugi do powszechnego rządu za pośrednictwem prezydenta prowincyi, a trzeci bezpośrednio do prezydenta senatu... Art. 28. Prezydent senatu, otrzymawszy akta od wszystkich kolegijów, otworzy je na powszechném zgromadzeniu w obec izb połączonych, i każe przeliczyć głosy; obywatel, który najwięcéj głosów otrzyma, będzie rejentem. Gdyby powstały przez to zawady, żeby dwóch lub więcéj obywateli otrzymało jednakową liczbę głosów, tedy los między nimi rozstrzyga. Art. 29. Rząd powszechny przeznaczy jeden dzień dla wyboru we wszystkich prowincyjach państwa. Art. 30. Dopóki rejent nie zajmie swojego urzędu, i gdyby go brakowało, lub był zatrudniony, prowadzić będzie rząd minister stanu państwa, a w braku tego, lub z powodu zatrudnienia jego, minister sprawiedliwości. Art. 31. Teraźniéjsza rejencyja będzie rządziła, dopóki nie zostanie wybrany rejent, o którym mówi art. 26, i dopóki nie obejmie swojego

urzędu. Art. 32. Rada stanu, namieniona w tytule III. rozdz. 7. konstytucyi, będzie zniesiona. W palacu izby deputowanych dnia 4. sierpnia 1834.

Hiszpanija.

Gazeta urzędowa madrycka z d. 21. paźdz. zawiéra rozkaz król., wydany z ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczący się ruchomych gwardyj miejskich. Wstęp jest następujący: »Chcąc pożytecznie użyć zapału milicyj miejskich za słuszną sprawę naszéj królowéj, aby naprzód już była gotowa, iżby w braku wójsk linijowych mogła pełnić służbę, jako osada lub ruchoma kolumna, lub dawać eskortę i inne wojskowe pełnić powinności; i daléj, aby ją można w różnych prowincyjach dla utłumienia buntu w jego zarodzie podzielić, postanowiła królowa jéjmość, uczynić niezwłocznie ruchoméme taką liczbę gwardyj miejskich, jakaby za potrzebną uznana była, i ten środek powinien być natychmiast pod kierunkiem jeneralnych kapitanów, dla uniknienia wszelkiéj zwłoki lub nieporozumień ze strony władz, wykonany. Ruchoma milicyja miejska powinna być urządzona wedle stosunku ludności gmin na kompanije, półkompanije, lub na trzecie części kompanij, jakoteż na batalijony, półbatalijony według liczby ochotników i natłoku miejscowych okoliczności.« Rozporządzenia szczegółowe regulaminu, jakoteż punkta, dotyczące się żołdu i różnych potrzeb, są przyjęte podług francuzkiéj ustawy o ruchoméj gwardyi narodowéj.

Wyrok królewéj, zawidziany przez ministra sprawiedliwości, który wyszedł w Madrycie d. 22. października, rozkazuje zabrać majątek wszystkich tych, którzy przekonani będą, że opuszczają swoje domy dla połączenia się z powstańcami; z dochodów od ich majątków powinni być utrzymani ich krewni, jeźli onych mają, a reszta użyta na wynagrodzenie tych, którzy na majątku swoim lub osobie przez wojnę domową ucierpieli, nadrost zaś, jeźli jaki pozostanie, obrócony będzie na umorzenie długu krajowego. Wszyscy, którzy się łączą z powstańcami, powinni tracić wszystkie tytuły i godności, bez żadnego uprzedniego procesu; z resztą te przepisy nie mają uwłaczać innym karom, na jakie podobne osoby zasłużyły, lub jeszcze w przyszłości zasłużyć mogą.

Wyrok królewéj z d. 19. paźdz. stanowi, że wszystkie oferty, które będą rządowi czynione względem pożyczki 400 mil. realów, powinny być do d. 20. listopada ministrowi finansów podane. Tego samego dnia odda je minister komisyi, która w téj mierze zda sprawę w trzech dniach, i rząd przyjmie tę ofertę, jaka mu się najkorzystniéjszą zdawać będzie.

Minister finansów udzielił dyrektorowi skarbu królewskiego rozkaz królowéj rejentki, podług którego podobało się królowéj jéjmości za stosowną rzecz rozporządzić, aby w przypadku, gdyby infant książę Lucca i infantka księżna Beira wzbraniali się uznać rząd jéj córki, królowéj Izabelli II., ustała wypłata pensyi, wyznaczonéj onym ze skarbu królewskiego.

Moniteur i *Journal de Paris* z d. 30. października zawiérają następujące wiadomości: Depesza z Bajonny z d. 28. donosi, iż Mina znajdował się d. 27. w tém mieście, i że zdaje się, iż zupełnie przyszedł do siebie. Deputacyja, z pięciu Aragończyków złożona, przybyła do niego z oznajmieniem, że 5000 ludzi uzbrojonéj i oporządzonéj milicyi miejskiéj czekają tylko na jego rozkazy. Elisondo, uwolnione od oblężenia, otrzymało 5000 ludzi załogi. Potwierdza się wieść, iż Zavala i Valdespina są oddaleni.

Z Bajonny piszą pod d. 25. października: Działania wojenne w północnéj Hiszpanii nabywają czynności. Jenerałowie Lorenzo i Oraa zjechali się byli onegdaj na dolinie Ulzama, aby pokombinować swoje poruszenia. Kordova wszedł w 1000 ludzi do Elisondo; karliści musieli odstąpić od oblężenia, cofnęli się do Echalar, ale nawet i w tém stanowisku nie mogli się utrzymać. El Pastor znajduje się znowu w Tolosa. Na jego rozkaz umacniają miasto Astigaraga, o milę od San Sebastian położone. Część jego wojska ciągnie ku Lesaca przeciw powstańcom.

Dziennik *Mémorial des Pyrénées* umieścił następujący rozkaz dzienny, wydany w dywizyi wojskowéj zachodnich Pireneów: »Jenerał lejtnant dowiedział się z pewnością, iż ważnemu posłannikowi komitetu karlistów w Paryżu, baronowi Bergen, udało się oszukać baczność urzędników pogranicznych i wkraść się przez Sar do Hiszpanii. Jenerałowi lejtnantowi wiele zależy na tém, aby nie dopuścić, iżby człowiek ten misyi swojéj przez powrót swój dopełnił, poléca przeto największą baczność na całéj linii, aby go pojmać, gdy do Francyi powracać będzie. W przypadku onegoż schwytania powinien być zaprowadzony do Bajonny i przed jenerała lejtnanta stawiony. Odpis tego rozkazu dziennego powinien być przesłany do wszystkich komisarzy policyi pogranicznych i do wszystkich szefów kantonowych. Dan

w główném kwatérze w Lacarre d. 21. października 1834. Hrabia Harispe. (Wiémy bardzo pewnie, mówi dzień. *Mémorial*, że ten człowiek, w owym rozkazie wymieniony, jest ten sam, którego dzienniki mylnie za Dom Miguela wzięły.)

W d. 16. paźd., jakeśmy już donieśli, wzięła izba prokuradorów pod rozpoznanie namienioną mocyją względem powrócenia urzędów, nadanych przed r. 1820 do 1823. Pytanie to, już samo z siebie ważne, wzbudziło ciekawość publiczności jeszcze w innym względzie; wiedziano mianowicie, że Galiano zabierze głos poraz piérwszy, i poruszenie pomiędzy widzami, cisnącémi się na galeryje, powiększało się, gdy go ujrzano wchodzącego, i składającego przysięgę i zajmującego miéjsce. Arguelles był dniem wprzódy przypuszczony. Galiano miał długą i wymowną rzecz, która dała powód do tak niezmiernych oklasków, że prezydent musiał słuchaczy podwakroć wołać do porządku. Powstawał on na ministeryjum, a szczególniéj na Martinez de la Rosa, który, pomimo swojego talentu, nie wiedział. co powiédzieć. Lopez powtórzył zarzut, i dopuścił się nawet osobistości, ponieważ obwiniał prezydenta rady, że po wnijściu Francuzów do Hiszpanii pozostał w Madrycie, miasto udania się za kortezami do Sewilli, i że długo przed amnestyją powrócił do Hiszpanii. Toreno wziął obronę swojego kolegi, i dyskusyje skończyły się mową Arguellesa. Rezultatem posiedzenia było jednomyślne przyjęcie petycyi w całéj onéjże objętości. Dnia 17. rozpoznawano artykuły téj petycyi, które są następującéj osnowy: Art. 1. Ponieważ wszystkie królewskie mianowania,tak co się dotyczé urzędów wojskowych i cywilnych, jakoteż duchownych, które król jmćéj od 7. marca 1820 do 30. wrześ. 1823 wydał, są za prawne uważane, przeto wszyscy, którzy pod ten czas byli w posiadaniu swoich urzędów, powracają do swoich stopni i godności, które odpowiadają rzeczonym królewskim nominacyjom. Art. 2. Rząd utrzyma tych urzędników podług swojego mniemania częścią jako demissionerów (*cessantes*), częścią w czynnéj służbie, i na przyszłość pobiérać będą płacę lub pensyje klasy urzędników, królewskiém postanowieniem wymienionéj.

Na posiedzeniu izby procerów z d. 18. października, zapytał się sekretarz książę Rivas ministra skarbu, dla czego izba syndykatu giełdy paryzkiéj postanowiła, zakazać spekulacyje na same dyferencyje kursu w papiérach hiszpańskich, i czyli rząd francuzki miał na to wpływ pośrednio lub bezpośrednio? Hrabia Toreno odrzekł, iż rząd francuzki nie mogł tego uczynić z dwóch powodów: 1) ponieważ izba syndykatu giełdy paryzkiéj jest korporacyją, zupełnie od rządu nie zawisłą; 2) ponieważ Hiszpanom dał wiele dowodów prawości i przyjaźnego sposobu myślenia, i nie można przypuszczać, aby dał przyzwolenie na środek, szkodliwy dla interesów hiszpańskich. Dodał, iż rząd w początkowym projekcie chciał przyznać wszystkie pożyczki, lez zmuszony został przez opozycyją w izbie deputowanych, poświęcić pożyczkęGuebharda, chociaż najwięcéj krajowi przyniesła pieniędzy. Mowca wniósł, aby przez dodatkowy artykuł uznać jeszcze i pożyczkę Guebharda, co po krótkich rozprawach 42 głosami przeciwko 20 przyjęto. Tak tedy wszystkie długi kraju zostały uznane.

Projekt do ustawy względem długu narodowego, przez prokuradorów przyjęty, a przez procerów poprawiony, został przez ostatnich na posiedzeniu d. 20. października do drugiéj izby odesłany.

Dzienniki hiszpańskie zawiérają list pana Burgos względem oddalenia go z piérwszéj izby, jako odpowiedź na uczynione mu zarzuty dzienników. Nie zapuszczając się w zarzucane mu rzeczy względem udziału w pożyczce, r. 1823 zaciągnionéj, słusznie utrzymuje, że gwałtowne postępowanie izby przeciw niemu jest zupełnie przeciwne prawidłu, i może być zgubném zdarzeniem względem nietykalności kortezów.

Dziennik madrycki »Echo handlowe« pisze: Dowiadujemy się z Almerii, że w dniu 12. paźdz. statek parowy pod banderą angielską tamże zawinął, i niedaleko przylądku Gata zarzucił kotwicę. Nie chciał dać oświadczenia o swoim ładunku, wymienić miéjsca, z kąd wypłynął, swoje przeznaczenie i t. d. i straż cłowa dała do niego dla tego ognia, ale mu nie uczyniła szkody. Okręt stał całą noc na kotwicy i popłynął potém ku wschodowi. Gubernator kazał go ścigać trzem okrętom, lecz nie mogły go dognać. Podług wyznania rybaków był ciężko ładowny.

Dz. madrycki *Revista* donosi z d. 18. paź., że jenerał margr. Rodil otrzymał od królowéj rejentki, na próźbę swoje pozwolenie, aby się zajął poratowaniem swojego trudami nadwątlonego zdrowia. Toż samo pismo oznajmia, że hr. Armildez nie jest w niebezpieczeństwie, lecz nie będzie się mógł zająć swoim urzędem, jak za 2 lub 3 miesiące.

Dz. francuzkich legitymistów donosi, że ksiądz Merino zabrał pod Burgos transport

pieniędzy 3 mil. realów, przeznaczonych dla wojska w Nawarze.

Wielka Brytanija i Irlandyja.

Morning Herald powtarza wieść, że lord Palmerston mianowany został wielkorządzcą Indyjów.

Spectator mówi: W sądach powstaje wielki hałas względem szczególnego faktum, że lord Brougham w swojéj krasomowczéj podróży do Szkocyi miał w kieszeni pieczęć państwa. Utrzymują że dokumenta, po zagranicą Anglii pieczęcią opatrzone, nie są ważne. Prawnicy mówią, że jeżeli obowiązki swojego urzędu może sprawować po zagranicami Anglii, nie ma przyczyny, dla czegoby tego nie mógł uczynić w Japan lub Nowéj południowéj Walii. Zawsze to jest piérwszy przypadek, że tajny zachowawca pieczęci wziął z sobą pieczęć ze stolicy daléj, jak do Dorsetshire. Okoliczność ta sprawiła wiele wrażenia między prawnikami.

Z Malty donoszą pod dniem 3. października: Podług naszych ostatnich wiadomości z Konstantynopola stoi teraz flota turecka przed pałacem sułtana na kotwicy. Składa się z okrętu linijowego o 130 działach, z jednego o 120, z jednego o 90 i z jednego o 74, z 2 fregat po 64, z trzech po 52, ze ślopa o 26 i z brygu o 20 działach. Porta zamówiła oprócz tego trzy okręty linijowe, 3 fregaty, 2 ślopy, a w swoim własnym arsenale buduje 4 okręty linijowe, 2 wielkie fregaty i 16 małych statków. Na wezwanie naszego posła odtrzymał okręt Volage o 24 działach rozkaz, stanąć przed wnijściem do Dardanellów. Flota rossyjska krąży blizko 80 mil przed ujściem Bosforu. Wczoraj odpłynął nagle okręt Favorite o 18 dział. z tąd do Tripolis, ponieważ się dowiedziano, że pasza odparł stojącego przed miastem nieprzyjaciela, który utracił 300 ludzi, 150 koni i wielu wzięto mu w niewolę. Bój trwał blizko 17 godzin. Bryg wojenny egipski Semind i Gobad, przybył tu z Alexandryi; ma on na pokładzie p Galloway (teraźniéjszego beja), inżynijera paszy, który się udaje de Anglii. Przy jego odjeździe nie był jeszcze Mehmed-Ali powrócił z Syryi, lecz co chwilę się go spodziewano Flota nasza jest w sposobie następującym podzielona. Caledonia (okręt banderowy), Britania, Conopus, Edinburg, Talavera, Endymion, Scout, Childers i Hind, stały dnia 27go września pod Vurl. Thunderer, który dnia 26go września przybył, odpłynął tamże wczoraj z wielkiémi zapasami żywności. Tyne ze Smyrny ma zastąpić okręt Volage w Korfu; Madagascar powraca do Anglii i zastąpił go okręt Portland, który w 35 dniach przybył z Plymouth. Król Otto i rejencyja grecka zwiedzili na okręcie Madagascar różne części królestwa. Portland przywiózł gotowe pieniądze dla komisaryjatu, a broń dla Egiptu. Jasseur stoi jeszcze pod Gibraltarem i krąży popod brzegami hiszpańskiémi. Beaver jest pod Mityleną, Mastif pod Smyrną, statek parowy Carron powraca do Anglii dla naprawy swoich machin, a Orestes, Columbine i nowy statek parowy Pasza Egipski jeszcze nie przybyły z Anglii.

Francyja.

Moniteur z dnia 30go października zawiéra król. postanowienie z dnia poprzedzającego, mocą którego z powodu uwolnienia się marszałka hr. Gérard od obowiązku prezydenta rady i ministra wojny, portfeuille ministerstwa wojny poruczony jest tymczasowie ministrowi spraw wewnętrznych hr. de Rigny. *Courier français* utrzymuje, że jeszcze kilka dni upłynie, zanim urząd prezydenta rady i ministra wojny ostatecznie będą osadzone, ponieważ zaproponowano przyjęcie téj posady mężowi, który nie jest obecny w Paryżu.

Niektóre gazety paryzkie wpadają na domysł, że proponowano marszałkowi Maison, podług innych jenerałowi Sebastiani, przyjąć ministeryjum wojny łącznie z prezydenturą rady.

Pan Barthe, prezydent izby rachunkowéj, powrócił z Neapolu. Za powrotem swoim miał natychmiast posłuchanie u króla.

Towarzystwo templaryjuszów odprawiło przy końcu października żałobne nabożeństwo na cześć Dom Pedra, który był członkiem honorowym tego zakonu. Mowę żałobną miał wielki przeor, p. Champeaux. Pomiędzy licznymi obecnymi uważano admirała Sir Sidnej Smith.

Dienniki Bretanii napełnione są raportami o uroczystościąch, dawanych na cześć panów Lafitte i Odilon Barrot w Brest i Savenay. Ci dwaj deputowani przyjmowani byli nie tylko przez wyborców, lecz przez większą część mieszkańców Bretanii i Wandei z największym zapałem. Ponieważ już dawniéj oświadczyli się za innémi kolegijami wyborczémi, przeto proponowali wyborcom, pośród których na teraz bawią, i którzy ich równie wybrali, na kandydatów pp. Salverte i Nicod.

Z Bordeaux donoszą pod dniem 27. października: Przeszłéj niedzieli, dnia 25go, kazali tutejsi szewcy odprawić mszę ku czci Ś. Kryspina, do czego, godna uwagi, dano im muzykę pułkową. Poczém zanieśli bukiety do burmistrzostwa; tu postrzegł raptem oficér, że wielu

z tych osób miało kolory Henryka V. Doniósł o tém jenerałowi lejtnantowi Janin. Ten dał natychmiast potrzebne rozkazy, i położono koniec téj sromocie, zanim się o tém większa część publiczności dowiedziała.

Globe zawiéra: Podczas rozpraw izby deputowanych w Madrycie nad pożyczką guebhardoską krążył tamże następujący spis wydatków, uczynionych z téjże pożyczki: »P. Aguado otrzymał z niéj 30 milijonów franków; do prywatnéj kassy króla Ferdynanda wpłynęło 10 milijonów; do kass królowéj i infantek 2 milijony, minister Burgos otrzymał 5 milijonów, minister Ballesteros 4 milijony, dyrektor banku p. Encima Piedra 3 milijony, p. Goicorrotea 1 milijon, p. Ugarte 3 milijony, p. Caresse 2 milijony, p. Guebhard 1 milijon, p. Salvedra sekretarz krola 1 1/2 milijona, p. Grijalva sekretarz króla 1 milijon, p. Mihano 400,000 franków, hr. Ofalia, wówczas poseł w Paryżu, który zawarł tę pożyczkę, 1 milijon; redaktor Gazety Madryckiéj 300,000 franków; ogół tych wydatków wynosi 69,700,000 franków, t. j. tyle prawie, ile cała pożyczka.«

Podczas ostatnich burz północno-zachodnich zbitych zostało ze swojego toru wiele ptaków, których mieszkanie jest północna Ameryka, i wszystkie szukały schronienia w Diepp.

Niemcy.

Gazety Monachijskie z dnia 2. listopada donoszą: Panująca królowa jéjmość wyjechała ztąd dnia wczorajszego o godzinie 2. po południu w towarzystwie przybyłego tu brata swego król. bawarskiego podpułkownika de Altenburg do Tegernsee. Wczoraj w południe powrócił tu z Tegernsee król. portugalski podsekretarz stanu pan Bayard.

W Lipsku położono dnia 6. października węgielny kamień na giełdę dla niemieckich księgarzy.

Królestwo Polskie.

— *Z Warszawy.* —

Rada administracyjna Królestwa.

Na przedstawienie komisyi rządowéj spraw wewnętrznych, duchownych i oświecenia publicznego postanowiła co następuje:

Artykuł 1. Wszelkie i jakiegokolwiek nazwania dobra lub posiadłości ziemskie dworskie (wyłączając włościańskie), kamienice i domy będące własnością szpitali publicznych, a przynoszące na rzecz ich jakiekolwiek bądź dochody, i bez względu, czyli te posiadłości od dawna są własnością szpitali, bądź też w przyszłości na własność instytutów i szpitali nabyte lub darowane zostaną, mają być wolne od opłaty wszelkiéj podatków, pod jakimkolwiek bądź tytułem exystujących, lub w przyszłości istnieć mogących, tudzież od wszelkich ciężarów publicznych, tak skarbowych jako i gminnych opłat zwyczajnych, i nadzwyczajnych w naturze lub pieniądzach, lub też składek (wyjąwszy na rzecz towarzystwa ogniowego) z ogólnego lub szczegółowego na kraj ciężarów przypadać mogących.

Art. 2. Wszelkie podatki, opłaty i składki publiczne, z realności rzeczonych instytutów i szpitali przypadające, a w poborze zawieszone lub dotąd nie wyexekwowane, mają być bezzwłocznie umorzone; w przyszłości zaś, aby wymagane nie były, winny być z rejestrów wymazane i więcéj nienakładane.

Art. 3. W przypadku gdyby za uznaną przez rząd potrzebą dobra ziemskie, pałace, kamienice, domy własnością instytutów wyżéj rzeczonych, pod opieką rządu zostających, będące, były sprzedane lub prawém wieczno-dzierżawném wypuszczone i tym sposobem przeszły w posiadanie prywatne lub inne, w takim razie skarb publiczny i kassy miéjskie zwracają do praw swych wybieralności tak podatków, jako też wszelkich nakładów zwyczajnych i nadzwyczajnych, od dnia przejścia tychże realności w posiadanie prywatne.

Art. 4. Wszystkie dekreta i postanowienia dawniéj w téj mierze wydane, o ile niniejszemu są przeciwne, uchylają się.

W Warszawie d. 26. wrześ. 1834. (*G. War.*)

— *Z Warszawy d. 6. listopada.* —

Wrócił z Petersburga do Warszawy jw. tajny radzca Fuhrmann, dyrektor główny w komisyi rządowéj przychodów i skarbu.

Rossyja.

— *Z Petersburga d.* 18. (30.) *paźdz.* —

Dnia 15go b. m. z rana jéj c. mość wielka księżna Helena powiła szczęśliwie córkę, któréj dano imię Anna Michałówna.

WIDOWISKA we LWOWIE.

Teatr niemiecki. — Dziś: *Sargino, der Zögling der Liebe;* opera we 2ch aktach.

Jutro: *Das Intermezzo, oder: Der Lundjunker zum erstenmale in der Residenz,* komedyja w 5 aktach.

(Do tego Nru. Gazety dołączony jest: Nr. 46. Rozmaitości.)

Redaktor: Mikołaj Michalewicz; — Drukiem: Piotra Pillera.